

var derhos fastsat, at den, der ikke havde været anset med højere Straf end Forbedringshusarbejde og ikke oftere end een Gang havde været idømt denne Straf, var berettiget til at fordre Næringsadkomst 5 Aar efter Straffetidens Udløb, saafremt han ikke i Mellemtiden havde gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

En Dom for en vanærende Handling medførte altsaa ikke Fortabelse af Ret til Næringsadkomst eller af opnaaet Næringsadkomst, naar Straffen var lavere end Forbedringshusarbejde.

Næringsloven af 28. April 1931 skærpede imidlertid i væsentlig Grad Vandelsbetingelserne, idet ifølge Lovens §§ 3 og 15 Dom for en vanærende Handling eller, efter Ikrafttrædelsen af Straffeloven af 1930, Frakendelse af de borgerlige Rettigheder medfører Fortabelse saavel af Retten til at faa Næringsbrev som af Retten til at drive Næring i Henhold til tidligere erhvervet Næringsbrev. Ifølge Lovens § 6 kan Handelsministeren dog dispensere fra disse Bestemmelser. I den af Næringslovskommissionen i 1926 afgivne Betænkning forudsattes det, at denne Dispensationsadgang skulde benyttes „i alle saadanne Tilfælde, hvor dette kan skønnes ubetænkeligt“. Det har, efter hvad der af Handelsministeriet er oplyst for Udvalget, i Overensstemmelse hermed været Kommissionens Hensigt, at de nye Regler skulde føres ud i Livet paa den Maade, at de i Almindelighed ikke virkede væsentligt strengere end de tidligere gældende Forskrifter, og ved de fastsatte Dispensationsregler aabnedes der Handelsministeren Adgang til at tage Hensyn til Arten af den Næring, den paagældende ønskede at drive. De nye Regler udvidede vel Omraadet for Fortabelse af Næringsrettigheder, idet de nedsatte Straffegrænsen fra 8 Maaneder til den laveste Grad af Fængsel, dog kun, for saa vidt de borgerlige Rettigheder samtidig fradømtes, men gav paa den anden Side Adgang til at dispensere ikke blot for de lavere Straffe, men ogsaa for Straffe paa 8 Maaneder og derover. Paa eet Punkt ønskede man direkte at lempe den tidligere Næringslovs Bestemmelser, idet det ikke fandtes rimeligt, at den Omstændighed, at en Person var under Tiltale for en Forbrydelse, der kunde medføre Straf af Forbedringshus- eller Tugthusarbejde, skulde udelukke den paagældende fra at faa Næringsadkomst, naar det dog maatte staa som usikkert, om han blev straffet paa den anførte Maade.

I Overensstemmelse med det i Næringslovskommissionens Betænkning udtalte er Dispensation givet i mange Tilfælde. Paa Grundlag af Materiale, der er stillet til Udvalgets Raadighed af Handelsministeriet, skal Udvalget herom meddele følgende Oplysninger:

Antallet af de af Handelsministeriet i Tiden fra Næringslovens Ikrafttræden den 1. April 1932 til den 1. Oktober 1937 behandlede Andragender om Tilladelse til at erhverve eller bevare Næringsbrev uanset Frakendelse af borgerlige Rettigheder fremgaar af nedenstaaende Oversigt:

	Dommen betinget		Dommen ubetinget	
	Tilladelse	Afslag	Tilladelse	Afslag
1932	2	1	8	18
1933	3	0	7	19
1934	7	0	16	10
1935	7	0	22	6
1936	9	1	24	12
1937	3	0	7	8
Ialt	31	2	84	73
Heraf Sager om Tilladelse til at vinde nyt Næringsbrev	29	2	80	71
Heraf Sager om Tilladelse til at bevare Næringsbrev	2	0	4	2